

KÜZDJETEK MÁSOKÉRT!
(SARKAD-ÚJTELEK, 2021. ÁPRILIS 1. – NAGYCSÜTÖRTÖK ESTE)

Az istentisztelet meghallgatható a
<https://sarkadujtelek.reformatus.hu/index.php/istentiszteletek/igehirdetesekek>
vagy a <https://www.facebook.com/refsarkadujtelek> oldalon.

Lekció: Máté 26,36-46. v.

Textus: Máté 26,40. v.

Énekek: 338/1-4; 396/1-3;

OLVASMÁNY: Máté írása szerinti evangélium 26. rész 36-46. verse:

„Akkor elment velük Jézus egy helyre, amelyet Gecsemánénak hívtak, és így szólt tanítványaihoz: „Üljetek le itt, amíg elmegyek, és amott imádkozom.” Maga mellé vette Pétert és Zebedus két fiát, azután szomorkodni és gyötrődni kezdett. Akkor így szólt hozzájuk: „Szomorú az én lelkem mindhalálíg: maradjatok itt, és virrasszatok velem!” Egy kissé továbbment, arcra borult, és így imádkozott: „Atyám, ha lehetséges, távozzék el tőlem ez a pohár; mindazáltal ne úgy legyen, ahogyan én akarom, hanem amint te.” Amikor visszament a tanítványokhoz, alva találta őket, és így szólt Péterhez: „Ennyire nem tudtatok virrasztani velem egy órát sem? Virrasszatok, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne esetek: a lélek ugyan kész, de a test erőtlen.” Másodszor is elment, és így imádkozott: „Atyám, ha nem távozhat el tőlem ez a pohár, hanem ki kell innom, legyen meg a te akaratod.” Amikor visszament, ismét alva találta őket, mert elnehezült a szemük. Otthagytá őket, újra elment, harmadszor is imádkozott ugyanazokkal a szavakkal. Azután visszatért a tanítványokhoz, és így szólt hozzájuk: „Aludjatok tovább és pihenjetekek! Íme, eljött az óra, és az Emberfia bűnösök kezébe adatik. Ébredjetekek, menjüntekek! Íme, közel van az, aki engem elárul.”

Igehirdetés előtti imádság:

Áldunk Téged, üdvözítő Krisztusunk, hogy ezen az estén is Igéd mellé telepedhetünk le. Te vagy az, aki az élet kenyerét, önmagadat adtad nekünk. Te vagy az, aki testeddel és véreddel táplálsz minket az örök életre. Tőled nyertük meg az örök élet reménységét, és azt az örök otthont, amit elkészítettél nekünk szent Atyád országában.

Hálát adunk Neked, hogy ünnepre készülhetünk. Megvalljuk, hogy ünneplésünkben sok most a szomorúság, teher és félelem! Mégis azt kérjük, hogy Igéd-del emelj fel magadhoz! Vedd kezedbe életünket, és Szentlelkeddel szerezz nekünk békességet, megvigasztaló reménységet! Tedd, kérünk a szívünket, fülünket alkalmassá a Te szent Igéd, beszéded befogadására! Ámen

IGEHIRDETÉS ALAPIGÉJE:

Máté írása szerinti evangélium 26. rész 40. verse:

„Amikor visszament a tanítványokhoz, alva találta őket, és így szólt Péterhez: „Ennyire nem tudtatok virrasztani velem egy órát sem?”

Szeretett Testvéreim!

Aki volt már olyan fáradt, hogy egy támla nélküli székre ülve, vagy buszon utazva, állva is elaludt, annak nem kell magyarázni, hogy pillanatok alatt ki tud kapcsolni az agyunk. Ránk telepszik az álmoság, a fáradtság, és akármennyire igyekszünk ébren maradni, nem sikerül.

A tanítványok mögött hosszú nap volt. Előtte is már az ünnepen Jézust kísérték, aki tanította a sokaságot, s ők is ott voltak, hogy kéznél legyenek, ha szükséges. Vagy éppen tették azt, amit Jézus rájuk bízott. A virágvasárnapra következő napon – több evangélium tanúsága szerint – már korán reggel a templomba ment Jézus, hogy ott tanítson. Nyilván a tanítványok is vele mentek. A hét ötödik napján már eleve fáradtak lehettek, de aznap este a páska vacsorát is elfogyasztották, majd sötétedés után még zsoltárokat énekelve kimentek a városon kívül a Gecsemáné kertbe, hogy ott térjenek nyugovóra.

Jézus pedig még ezután mondta Péternek, Jakabnak és Jánosnak: Jöjjetek és virraszatok velem. Jézus arrébb ment, imádkozott. Már minden csendes. Tudjuk, hogy ilyenkor elég egy valakinek ásítani, hogy mindenki ugyanúgy ásítson. Elég egy valakinek az elmélyülő csendes szuszogását hallgatni, hogy ránk törjön az álmoság, s hamarosan mi is aludjunk. Nincs ebben semmi különös. Az ember fáradt, tehát elalszik.

De vannak helyek, ahol nem lehet elaludni. Ahol muszáj küzdeni az elalvás ellen. Egy buszsofőr az éjszakai járaton nem engedheti meg magának, hogy elaludjon. Egy őrségben álló katona, miközben a százada pihen, nem engedheti meg magának, hogy elaludjon. Az intenzív osztályon dolgozó orvos, ápolónő muszáj, hogy ébren virrasszon, nem engedheti meg magának, hogy elaludjon.

Vannak helyzetek, vannak hivatások, vannak feladatok, amelyek közben nem lenne szabad elaludni, mert a ránk bízott felelősség nem engedi.

Ilyen éjszaka volt Péter, Jakab és János számára a nagycsütörtök éjszaka. Jézus Péterre, Jakabra és Jánosra máskor is bízott kiemelt feladatot. Őket vette maga mellé, amikor Jairus 12 éves kislányt feltámasztotta. Velük ment a megdicsőülés hegyére. Pétert és Jánost küldte el, hogy elkészítsék a páska vacsorát, amit utoljára fogyasztott együtt a tanítványaival. S minden bizonnal több alkalom is volt, amikor őket, hármójukat külön is kiemelte Jézus, feladatot bízott rájuk, vagy maga mellé vette őket.

Péter, János és Jakab tudták, hogy ha Jézus őket kiemeli a többiek közül, akkor külön feladatot bíz rájuk. Nem az első eset volt, amikor tőlük többet kért, vagy nekik többet adott Jézus, mint a többi tanítványnak. Ezzel az ismerettel együtt mentek arrébb a többiektől Jézussal, és ezzel együtt hallották Jézus kérését: „Szomorú az én lelkem mindhalálig: maradjatok itt, és virraszatok velem!”

Az Úr Jézus ráadásul külön kiemelte, erről beszélt már egész este, hogy halálra adatik, szenvedni fog. El fogják hagyni még a legközelebb állók is. Péter még fogadkozott is, hogy ha mindenki elhagyja Jézust, ő akkor sem. S ezek után kéri Jézus: virrasszatok velem! Álljatok mellettem! Nyomasztotta is őket a szomorúság is, már tudták, hogy Jézus nem a levegőbe beszél.

Lukács evangélista kiemelte, hogy amikor Jézus az imádkozás után felkelt és visszament a tanítványokhoz, azok a szomorúságtól kimerülve aludtak. (Lk 22,45)

Tudják, hogy valami nagyon rossz közelít. Tudják, hogy Jézusnak szüksége van rájuk. Tudják, hogy megbízta őket azzal, hogy virrasszanak. Mégis elaludtak. Pedig nem lett volna szabad. Különösen most nem. Akkor, amikor Jézus szenved, és szenvedésre készül. Akkor, amikor az Úr Jézus Krisztus tökéletes emberként a halálra készül.

Ott kellett volna állni mellette. Együtt kellett volna virrasztani vele. Küzdeni kellett volna azért, hogy el ne aludjanak. Küzdeni kellett volna azért, hogy Jézus mellett maradjanak.

Nem tehetek szemrehányást Péternek, Jakabnak és Jánosnak. Jézus megtette, neki joga volt hozzá, és ő ismerte őket, tökéletesen. Nem is azért beszélek ennyit erről, hogy Pétert, Jakabot és Jánost besározzam. Hanem azért, hogy azt a helyzetet, azt az éjszakát, azokat a körülményeket jobban értsük. Helyén kezeljük.

Vannak utak, amelyeket emberek csak egyedül tehetnek meg. Vannak utak, amelyeken senki nem tud velünk jönni, mert nem éli át azt, amit mi átélünk. Nem jöhet velünk még a hozzánk legközelebb álló sem. De ez nem jelenti azt, hogy az egyedül úton levő mellé állva, az egyedül úton levőért nincs felelősségünk. Nagyon is van! Jézus tudta, hogy tanítványai nem mehetnek végig azon az úton, amelyen ő végig megy. Ő egyedül vehette magára a kárhozat gyötrelmét. Ezt rajta kívül senki más el nem viselhette. Egyedül ő, a tökéletes emberré lett Isten Fia volt képes elviselni az Isten ítéletét. Hiszen éppen ezért is jött, hogy magára vegye mindannyiunk bűnének ítéletét, és élete árán kiváltson minket a kárhozatból, az örök halálból. Senki rajta kívül el nem viselhette azt, hogy az Atya tökéletesen elfordult tőle, őt az Atyával egyet büntetve értünk és helyetünk.

Igen, erre az útra nem mehetek vele a tanítványai. Ő ezért gyötrődött, szenvedett azon az éjszakán, mert teste-lelke menekült volna ettől a szenvedéstől. Tökéletes emberként irtózott attól a gyötrelmtől, ami rá várt. És még neki is, aki egy az Atyával, meg kellett küzdenie azt, hogy bár teste-lelke mást akart, mégis elfogadja az Atya akaratát. Ezért tusakodott azon az éjszakán. Ezért szenvedett, véres verítékkal verejtékezve, ahogy Lukács leírja. Míg végül kimondta: *„Atyám, ha nem távozhat el tőlem ez a pohár, hanem ki kell innom, legyen meg a te akaratod.”*

Ezt az utat egyedül kellett megjárnia.

De a tanítványokat mégis számon kérte: Hogy lehet, hogy egyetlen órát nem tudtatok velem virrasztani? Hogy lehet, hogy nem álltok mellettem, éppen ti, a választottak? Hogy lehet, hogy elaludtatok akkor, amikor őrtségben kellene lennetek értem? És ezt a kérdést nem lehet annyival megválaszolni: Uram, fáradtak voltunk! Ezt a kérdést nem lehet annyival megválaszolni: Uram, szomorúak voltunk! Nem lehet azzal megválaszolni, hogy de Uram, hát mi is csak emberek vagyunk!

Mert vannak helyzetek, amelyekre nincs mentség. Ez a helyzet ilyen volt. Nincs mentség arra, hogy Jézus elhívta őket, álljanak mellé, s ők mégis elaludtak.

Bocsánat van rá az üdvözítő Jézus Krisztusnál, mentségük azonban nincs erre. Mert nem lehet mentegetőzni. Nem is teszik. Egyetlen evangélium sem szól arról, hogy mentegetőztek volna. Tisztában voltak azzal, hogy őrtségben elaludtak. Tisztában voltak azzal, hogy magára hagyták Jézust. Tisztában voltak azzal, hogy ha mentegetőznek, csak még rosszabb helyzetbe kerülnek.

Azért szorongat ez az Ige, mert ezekben a napokban és hónapokban Jézus Krisztus újra és újra hívja a tanítványait, a keresztyéneket: Virrasszatok velem!

Rengeteg szenvedés, könny, fájdalom, halálfélelem szakadt erre a világra. Az intenzív osztályokon a halálfélelem szorításában ziháló emberek, keresztyének és nem keresztyének szenvednek. Sokan sejtik, hogy talán óráik, talán napjaik vannak hátra. Az értük fáradozó, kimerült orvosok, ápolók sem tudnak menekülni attól a szenvedéstől, hogy segíteni talán tudnak, de gyógyítani nem. A gyógyulás az emberi szervezetet megerősítő Isten ajándéka. De teljesen kiszámíthatatlan, hogy ez kinek adatik meg, és kinek nem.

És napról napra többen gyászolnak, összetörve attól, hogy az orvostudomány legjava sem volt elég ahhoz, hogy szerettüket megmentse a haláltól. S van, ahol egy-egy családból többen is meghalnak, halmozva a szenvedést, a gyászt, a kétségbeesést.

Hol van az Úr Jézus Krisztus? Ott van a szenvedők mellett. Mert ő pontosan tudja, hogy milyen szenvedés ez! Tudja, milyen a haláltól, a rá váró szenvedéstől rettegni. Tudja milyen megküzdeni azt, hogy *„Atyám, ha lehetséges, távozzék el tőlem ez a pohár; mindazáltal ne úgy legyen, ahogyan én akarom, hanem amint te.”*

Ő pontosan tudja, mit jelent Isten kezébe mindent bele téve azt mondani: *„Atyám, ha nem távozzék el tőlem ez a pohár, hanem ki kell innom, legyen meg a te akaratod.”* Ő tudja, hogy mit jelent a testi szenvedés, az elmúlás szorításában a szeretteinkre gondolni, értük aggódni, velük törődni. S közben újra kimondani: *Atyám, legyen meg a te akaratod!*

De azt is tudja a mi Urunk, hogy mennyit jelent, mennyit jelenthet, amikor az ő tanítványai imádkoznak, tusakodnak azokkal, akik szenvednek, gyötrődnek.

És most az Úr Jézus Krisztus arra hívja a tanítványait, akiket kiválasztott, hogy mindig vele legyenek: Virrasszatok és imádkozzatok! Legyetek őrtségben! Ne aludjatok el, ne hagyjátok magára a szenvedőket! Imádkozzatok azokért, akik sírnak, félnek, rettegnak, bizonytalanok és kétségbe vannak esve!

Álljatok oda az őrésre, és ne engedjétek meg magatoknak, hogy elaludjatok! Már több mint egy éve tart ez a nyomorúság, és sokan vannak, akik már testileg-lelkileg kimerültek, belefáradtak, küzdeni sem tudnak. De ti, akiket elhívtam, akik tudjátok, hogy üdvösséget szereztem nektek, ti ne aludjatok. Virrasszatok velem, aki együtt sírok a sírókkal, és magamra vettem minden szenvedő gyötrelmét!

Ma is az a helyzet, hogy mi nem tudjuk magunkra venni minden szenvedő gyötrelmét úgy, ahogy magára vette az Úr Jézus Krisztus! Mi nem tudjuk magunkra venni mások bűnét, hogy helyettük szenvedjünk, miattuk szenvedjük el a büntetést. Mi nem tudjuk átélni minden egyes halálba készülőnek a bánatát, fájdalmát, sikoltását, ahogy Jézus Krisztus átéli. Egyedül Ő tudja most is megtenni, hogy minden tekintetben együtt legyen a szenvedőkkel, haláltól rettegőkkel.

De Jézus mégis hív: Virrasszatok velem! Ne szűnjetek meg imádkozni a szenvedőkért. Ne szűnjetek meg imádkozni a bűnösök megtéréséért! Ne szűnjetek meg imádkozni a haldoklókért, hogy amíg még lehet, béküljenek meg az Istennel.

Ne szűnjetek meg imádkozni az orvosokért, ápolókért, a járványügyi védekezésben fáradozókért, az oltások kiosztásában dolgozókért. Ne szűnjetek meg imádkozni azért, hogy a józan, higgadt és igaz beszéd terjedjen, ne pedig a hazugság, az ártó, szenvedést eredményező beszéd és magatartás!

Ne szűnjetek meg készenlétben lenni, akár csak azzal is, hogy példát mutattok a maszk viselésében a köztereken. S akkor is viselitek, amikor mások már felelőtlenül elhagyják azt. Ne szűnjetek meg Krisztus szeretetét, kegyelmét képviselni, és azzal a felelősséggel élni, amit Ő rátok bízott az Isten országa ügyében. A szenvedők érdekében.

Ma sokakkal nem lehet együtt lenni, akik betegek, akik várják a vigasztalást, a szeretetet, a törődést. De mégis lehet virrasztani értük, lehet lélekben mellettük állni, értük könyörögni, lélekben velük törődni. Jézus hív: virrasszatok velem! Halljuk meg az ő hívását, mert nem olyan idő van, amikor Isten népének el szabad aludni! Olyan időket élünk, amikor különösen is érvényes: akik őrásban vannak, akikre az Úr Jézus Krisztus feladatot bízott, azok nem aludhatnak, hanem virrasztaniuk kell imádsággal, könyörgéssel, önmagukat is leküzdve. Hallgassunk a mi Urunkra, nehogy szemrehányást kelljen tennie nekünk: Ennyit sem tudtatok virrasztani velem?

Ünnepi napok jönnek, kevesebb munkával, több csennel. Jézus Krisztus hív: Virrasszatok velem! Ámen

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus! Megrendült szívvel hallottuk a Te szenvedésedet, amelyet más rajtad kívül elviselni nem viselhetett. Köszönjük, hogy elhagytad istenségedet, és értünk, emberekért tökéletesen emberré lettél. Áldunk Téged, hogy nem rettentetted el semmi attól, hogy vállald értünk a szenvedést, az Atya ítéletét.

Dicsőség legyen Néked, aki megmutattad, hogy lehet engedelmes alázattal elfogadni az Atya szent akaratát, és ez békességet szerzett még a legsötétebb órában is!

Urunk, bocsásd meg nekünk, hogy mi olyanok vagyunk, mint a legkedvesebb tanítványaid: Nem tudunk virrasztani még a legnehezebb órákban sem, pedig Te nem szűnsz meg könyörögni értünk sohasem az Atyához.

Könyörgünk, tedd ünnepünket megszenteltté azáltal, hogy megláttatod velünk a békesség, az alázat, az engedelmesség útját.

Esedezünk a szenvedőkért, akiket Te mindenkinél jobban megértesz! Esedezünk a kimerült egészségügyi dolgozókért, a gyászban megtört életekért!

Urunk, kérünk, add nekünk Szentlelked vezetését, hogy az ünnepen tudjunk ne csak magunkra gondolni, hanem mindazokra, akiket felelősséggel ránk terheltél, hogy értük küzdjünk, imádkozzunk!

Áldd meg kérünk az ünnep további napjait, hogy Tőled nyerjünk hitet, erőt, szentséget további életünkhöz! Ámen

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is; mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól; mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.